

ROSE-MARIE

K. Collan

En-sam i sko-gen sjöng den vack-ra Rose-Ma-rie, kom till den kla-ra bäck och såg sin bild där-i, lös-te sitt lån-ga hår, log som den fag-ra vår: Hur är min bäck så glad där han bland blom-mor går? Säg, var-för ler i-dag sko-gen i grönt be-hag? Var-för är him-len blå och var-för sjun-ger jag? Var-för är him-len blå och var-för sjun-ger jag?

Kom, sade bäcken, kom du vackra Rose-Marie,
kom som en vind i skogen susar lätt och fri.
Sätt dig invid min strand,
svalka din varma hand,
lös dina skor och fäll ditt blåa strumpeband.
Vila vid björkens rot,
bada din vita rot,
skölj dina röda kinder, tag mitt svar emot!

Därför är jag så glad, du vackra Rose-Marie,
att jag din spegel är och du ser dig däri,
därför i täckt behag
blommar din skog idag,
därför att Rose-Marie bär sjutton vårens drag.
Därför är himlen ljuv,
därföre sjunger du,
därför att bortom skogen bor en hjärtetjuv.

Zacharias Topelius